

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 22.02.1968, sp. zn. 6 Cz 191/67, ECLI:CZ:NS:1968:6.CZ.191.1967.1

Číslo: 32/1969

Právní věta: V súvislosti s posudzovaním splnenia ekonomickej podmienky nie je možné prihliadať pri výpočte hrubého zárobku ani ku dňom, v krotých bolo poberané nemocenské, ani k sume, ktorá bola za tieto dny vyplatená na nemocenskom.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 22.02.1968

Spisová značka: 6 Cz 191/67

Číslo rozhodnutí: 32

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 101/1964 Sb. § 20 102/1964 Sb. § 18

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 32

V súvislosti s posudzovaním splnenia ekonomickej podmienky nie je možné prihliadať pri výpočte hrubého zárobku ani ku dňom, v krotých bolo poberané nemocenské, ani k sume, ktorá bola za tieto dny vyplatená na nemocenskom.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 22. 2. 1968, [6 Cz 191/67.](#))

Opravným prostriedkom sa domáhal navrhovateľ preskúmania rozhodnutia okresnej posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia v R. z 5. 4. 1966 a rozhodnutia Štátneho úradu sociálneho zabezpečenia - Správy dôchodkov v Bratislave z 27. 4. 1966; okresná posudková komisia sociálneho zabezpečenia v R. rozhodla tak, že navrhovateľ už nie je čiastočne invalidný, lebo nesplňuje ekonomicke podmienku, tj. podmienku podstatného poklesu zárobku, a odporca zastavil na základe toho výplatu dávky.

Navrhovateľ namietal v opravnom prostriedku, že mu čiastočný invalidný dôchodok prislúcha, lebo v jeho zdravotnom stave nenastalo zlepšenie a vyššie zárobky dosiahol iba v skúmanom období.

Krajský súd v Košiciach zrušil uznesením z 15. 7. 1966 rozhodnutie okresnej posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia v R. z 5. 4. 1966 a rozhodnutie odporcu z 27. 4. 1966. V odôvodnení svojho

uznesenia vyslovil právny názor, že orgány sociálneho zabezpečenia (konkrétne okresná posudková komisia sociálneho zabezpečenia v R. a Štátny úrad sociálneho zabezpečenia – Správa dôchodkov v Bratislave) rozhodnutiami z 5. 4. 1966 a 27. 4. 1966 porušil ustanovenie § 18 vyhl. č. 102/1964 Zb. tým, že u navrhovateľa nezhládali za preukázanú trvajúcu splnenú podmienku podstatného poklesu zárobku, prípadne keď k upierajúcemu záveru došli bez prešetrenia, aké boli príjmy navrhovateľa na nemocenských dávkach po dobu 16 dní v januári 1966 a 5 dní vo februári 1966.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu, že uznesením krajského súdu bol porušený zákon a toto uznesenie zrušil.

Z odôvodnenia:

Právny názor krajského súdu nemožno oprieť o § 18 vyhl. č. 102/1964 Zb., ktorý si krajský súd mylne vykladá; napadnutým rozhodnutiam orgánov sociálneho zabezpečenia nemožno vytýkať ani nepostačujúcu podkladovú dokumentáciu (§ 8 vl. nar. č. 91/1960 Zb.), ako to naznačuje časť odôvodnenia uznesenia krajského súdu o výkaze vyplateneho nemocenského.

Z § 9 zák. č. 101/1964 Zb. a § 12 až 15 vyhl. č. 102/1964 Zb. možno dôvodiť, že priemerným mesačným zárobkom je dvanásťina úhrnu dosiahnutých hrubých zárobkov násobených 365 a delených počtom dní skúmaného obdobia zmenšeným o počet dní náhradných dôb v tomto období. Takto aj v spise bol jasne dokumentovaný priemerný ročný zárobok navrhovateľa v sume 12.970 Kčs, prípadne jemu zodpovedajúci terajší priemerný mesačný zárobok (§ 113 zák. č. 101/1964 Zb. – $12.970:12 = 1.081$ Kčs), ktorý krajský súd bral ako kritérium pre splnenie podmienky podstatného poklesu navrhovateľovho zárobku, ako ho stanovuje § 20 ods. 4 zák. č. 101/1964 Zb. – a § 18 vyhl. č. 102/1964 Zb.; vzhľadom na § 18 ods. 2 cit. vyhl. bolo úlohou súdu v konkrétnom prieskumnom konaní zistiť, či priemer hrubých zárobkov navrhovateľa za posledných 6 mesiacov (tj. v období od novembra 1965 do apríla 1966, teda za 181 kalendárnych dní) presahuje či nedosahuje prípustných 1.000 Kčs, ak za ten čas navrhovateľ zarobil úhrnom 5.654m73 Kčs a bol popritom práceschopný v januári 1966 16 dní a vo februári 1966 5 dní. Keďže § 18 vyhl. č. 102/1964 Zb. neobsahuje inú úpravu pre výpočet zárobku zo skúmaného obdobia 6 kalendárnych mesiacov (spravidla) pred dátumom zisťovania ekonomickej podmienky trvania poklesu zárobku, treba analogicky vychádzať z rovnakých princípov, ako tomu bolo pri výpočte priemerného mesačného zárobku. Pritom treba brať do úvahy, že práceschopnosť posudzovanej osoby v rozhodnej dobe vždy možno rešpektovať len náhradnou dobou a nemožno si zjednodušovať výpočet dopyčom aj súm poberaného nemocenského. Proti tomu svedčí okrem iného aj to, že pri výpočte priemerneho mesačného zárobku by posudzovaná osoba vždy musela byť ukrátená (nemocenské musí byť na úhrne nižšie ako hrubý zárobok); z opaku nemožno profitovať pre posudzovanie priznaním takejto nijako nepodloženej výhody iba pri výpočte, či je podmienka podstatného poklesu splnená.

Z hore uvedených zásad plynie, že navrhovateľ dosahoval v skúmanom období primerne na hrubých zárobkoch viac než 1.000 Kčs mesačne.

V závere treba zdôrazniť, že súd si mal overiť či navrhovateľ mal splnenú ekonomicke podmienku v dobe predchádzajúcej rozhodovaniu; pokiaľ tak neurobil, je jeho právny záver bez potrebných skutkových záverov.

Krajský súd teda svojim uznesením, ktorým zrušil rozhodnutie odporcu a podkladové rozhodnutie okresnej posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia jemu predchádzajúce, porušil zákon v ustanoveniach § 20 ods. 4 zák. č. 101/1964 Zb. a § 18 ods. 1 vyhl. č. 102/1964 Zb.